

รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์
Weekly Epidemiological Surveillance Report, Thailand

ปีที่ 51 ฉบับที่ 22 : 12 มิถุนายน 2563

Volume 51 Number 22: June 12, 2020

กองระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข / Division of Epidemiology, Department of Disease Control, Ministry of Public Health

ข่าวระบ
ในต่างประเท

สรุปการตรวจสอบข่าวการระบาดของโรคในรอบสัปดาห์ (Outbreak Verification Summary)

ศินีนาด กุลาวงค์, ประภาพร สมพงษ์, สิริภัสสร ชื่นอารมณ, สุภัทรดา ศรีทองแท้, วรณา ศรีสังจาร์ภ, สุนิสา ปานสะอาด, ธนวัฒน์ สมบูรณ์
บวรวรรณ ดิเรกโกศ, เจษฎา ธนกิจเจริญกุล

ทีมตระหนักรู้สถานการณ์ (Situation Awareness Team: SAT) กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

✉ outbreak@health.moph.go.th

สถานการณ์การเกิดโรคและภัยสุขภาพที่สำคัญประจำสัปดาห์ที่ 22 ระหว่างวันที่ 31 พฤษภาคม-6 มิถุนายน 2563 ทีมตระหนักรู้-
สถานการณ์ กรมควบคุมโรค ได้รับรายงานและตรวจสอบข้อมูลเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา พบโรคและเหตุการณ์ที่น่าสนใจ ดังนี้

สถานการณ์ภายในประเทศ

1. วัณโรคดื้อยาหลายขนานชนิดรุนแรงมาก (Extensively drug-resistant tuberculosis, XDR-TB) จังหวัดสุรินทร์ พบผู้ป่วย 1 ราย เป็นเพศชาย อายุ 27 ปี ไม่มีโรคประจำตัว อาชีพช่างซ่อมแอร์ ขณะป่วยอาศัยอยู่บ้านเช่า ตำบลบ้านขบ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ และหมู่ที่ 9 ตำบลตะเคียน อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ ขณะนี้รับการรักษาที่โรงพยาบาลสุรินทร์ เริ่มป่วยเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2460 ขึ้นทะเบียนรักษาวัณโรคดื้อยาหลายขนาน (MDR-TB) ที่โรงพยาบาลศรีสะเกษ วันที่ 27 กันยายน 2560 เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลสุรินทร์ โดยเริ่มรักษาด้วยยา MDR-TB Regimen ได้แก่ Kanamycin, Levofloxacin, Cycloserine, PAS และ Ethionamide วันที่ 24 เมษายน 2561 มีประวัติขาดการรักษา แพทย์โรงพยาบาลสุรินทร์ได้ดำเนินการเริ่มยาใหม่อีกครั้ง และส่งตรวจเสมหะเพาะเชื้อและทดสอบความไวของของยารักษาวัณโรค

(DST) ทุกครั้งที่ผู้ป่วยมาติดตามการรักษา ต่อมาได้รับรายงานผลการตรวจเสมหะจากห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ด้านควบคุมโรค สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 9 นครราชสีมา มีผลการตรวจดื้อยาเพิ่มจาก 3 ชนิดเป็น 4 ชนิด ได้แก่ Isoniazid, Rifampicin, Streptomycin และ Ethambutol จึงส่งเสมหะเพื่อทดสอบความไวของยารักษาวัณโรค (SLDST) กองวัณโรค กรมควบคุมโรค วันที่ 6 พฤศจิกายน 2561 ได้รับรายงานผลการตรวจเสมหะจากห้องปฏิบัติการอ้างอิงชันสูตรวัณโรคแห่งชาติ กองวัณโรค กรมควบคุมโรค ผลตรวจดื้อยาขนานที่สอง กลุ่มยา Aminoglycosides จำนวน 2 ชนิด ได้แก่ Kanamycin และ Capreomycin ซึ่งเข้าเกณฑ์ผู้ป่วย Pre-XDR TB โรงพยาบาลสุรินทร์ได้ดำเนินการรักษาผู้ป่วย ระหว่างรักษาผู้ป่วยมีประวัติการขาดนัด วันที่ 13 พฤษภาคม 2563 เข้ารับการรักษาโรงพยาบาลสุรินทร์ พบผลตรวจเสมหะ Acid Fast Bacilli 3+ ผลการรักษาผู้ป่วยล้มเหลว และส่ง

◆ สรุปการตรวจข่าวการระบาดของโรคในรอบสัปดาห์ที่ 22 ระหว่างวันที่ 31 พฤษภาคม-6 มิถุนายน 2563	321
◆ ข้อมูลรายงานโรคเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ที่ 22 ระหว่างวันที่ 31 พฤษภาคม-6 มิถุนายน 2563	324
◆ ข้อมูลรายงานโรคเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาจากบัตรรายงาน 506 ประจำเดือนพฤษภาคม 2563	329

เสมหะของผู้ป่วยไปตรวจวิเคราะห์ที่กลุ่มห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ด้านควบคุมโรค สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 9 นครราชสีมา โดยวิธี Line probe Assay (LPA) วันที่ 2 มิถุนายน 2563 ผลตรวจพบติดต่อยา Fluoroquinolone, Aminoglycoside /Peptides วันที่ 4 มิถุนายน 2563 ผลตรวจพบติดต่อยา Isoniazid และ Rifampicin

มาตรการที่ได้ดำเนินการแล้ว 1) ดำเนินการสอบสวนโรค 2) ทบทวนเวชระเบียนที่โรงพยาบาลสุรินทร์ 3) ค้นหาผู้สัมผัสเพิ่มเติม เพื่อมารับการตรวจวินิจฉัย และให้ความรู้เรื่องการป้องกันตนเองเมื่อต้องใกล้ชิดกับผู้ป่วย 4) ทหารอการใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 เพื่อควบคุมป้องกันโรค

2. โรคชิคุนกุนยา จังหวัดพิษณุโลก พบผู้ป่วย 12 ราย เป็นชาย 5 ราย หญิง 7 ราย ค่ามัธยฐานอายุเท่ากับ 30 ปี พิสัยระหว่าง 14-48 ปี ที่อยู่ขณะป่วยตำบลหนองกะท้าว อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ผู้ป่วยรายแรกเริ่มป่วยวันที่ 13 เมษายน 2563 และผู้ป่วยรายล่าสุดเริ่มป่วยเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2563 ผู้ป่วย 9 ราย เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลนครไทยด้วยอาการไข้ร้อยละ 92 ปวดข้อร้อยละ 92 ปวดเมื่อยร้อยละ 83 ผื่นแดงร้อยละ 75 ปวดศีรษะร้อยละ 67 ปวดกระบอกตาร้อยละ 17 และอ่อนเพลียร้อยละ 17 ผู้ป่วย 9 รายที่เข้ารับการรักษา มีผลตรวจค่าความสมบูรณ์ของเม็ดเลือดพบเม็ดเลือดขาวอยู่ระหว่าง 2,200-7,200 เซลล์ต่อลูกบาศก์มิลลิเมตร และทั้งหมดมีเกล็ดเลือดปกติ ค่าอยู่ระหว่าง 146,000-244,000 เซลล์ต่อลูกบาศก์มิลลิเมตร ผู้ป่วยทั้งหมดไม่มีประวัติเดินทางไปยังพื้นที่เสี่ยงต่อการติดโรคชิคุนกุนยาทางโรงพยาบาลให้การวินิจฉัยสงสัยโรคชิคุนกุนยาจึงเก็บซีรัมส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ ณ สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 2 พิษณุโลก (สคร.2) และตัวอย่างซีรัมที่เก็บได้จากการค้นหาผู้ป่วยเพิ่มเติมในชุมชนโดย สคร.2 รวม 12 ตัวอย่าง พบสารพันธุกรรมเชื้อไวรัสชิคุนกุนยา 11 ตัวอย่าง ทีมสอบสวนควบคุมโรค สคร.2

ร่วมกับทีมสอบสวนควบคุมโรคอำเภอ นครไทย ออกสอบสวนควบคุมโรคและสำรวจแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย รอบบ้านผู้ป่วยในรัศมี 100 เมตร พบว่าค่าดัชนีลูกน้ำยุงลายสูงกว่ามาตรฐานในหลายหมู่บ้านของตำบลหนองกะท้าว โดยหมู่ที่ 10, 27, 2 และ 18 มีหลังคาเรือนที่มีลูกน้ำยุงลายร้อยละ 45, 25, 22.9 และ 16 ตามลำดับ

มาตรการที่ได้ดำเนินการ 1) พื้นที่ได้ดำเนินการพ่นสารเคมีกำจัดยุงตัวเต็มวัย แบบฝอยละออง บ้านผู้ป่วย และบ้านในรัศมี 100 เมตรและมีการสำรวจค่าดัชนีลูกน้ำยุงลายเพื่อประเมินความชุกชุมของยุงพาหะ 2) ดำเนินการสอบสวนควบคุมโรคและค้นหาผู้ป่วยเพิ่มเติมและเฝ้าระวังผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง 3) ให้สุขศึกษาประชาชนรายครัวเรือน ในการป้องกันตนเองไม่ให้ยุงกัด และให้ผู้ป่วยนอนในมุ้ง 4) สนับสนุนยาทากันยุง และทรายกำจัดลูกน้ำยุงลาย

3. การประเมินความเสี่ยงของโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่าในประเทศไทย

จากการเฝ้าระวังเหตุการณ์โรคและภัยสุขภาพในสัปดาห์ที่ผ่านมาพบการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่าครั้งใหม่ใน เมือง Mbandaka เมือง Bikoro ในจังหวัด Equateur ซึ่งอยู่ทางตะวันตกของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก พบผู้ป่วยแล้ว 8 ราย เสียชีวิต 4 ราย ผลตรวจทางห้องปฏิบัติการพบสารพันธุกรรมของเชื้อไวรัสอีโบล่าสายพันธุ์ซาอีร์จำนวน 3 ตัวอย่าง สำหรับการระบาดที่เกิดขึ้นครั้งนี้เป็นเหตุการณ์ที่สามารถพบได้ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก เนื่องจากมีแหล่งรังโรคในสัตว์ป่าซึ่งพบได้ในพื้นที่ อย่างไรก็ตามการควบคุมป้องกันการระบาดของเหตุการณ์มีความท้าทายอย่างมาก เนื่องจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโกมีการระบาดของโรคหัดและโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จึงอาจส่งผลให้การควบคุมป้องกันโรครายในพื้นที่ที่มีการระบาดทำได้ยาก แต่ในอีกทางหนึ่งก็สามารถควบคุมการระบาดระหว่างจังหวัดได้ เนื่องจากมีมาตรการจำกัดการเดินทางข้ามพื้นที่ภายในและภายนอกประเทศอันเนื่องมาจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จึงคาดว่าการะบาดของโรคครั้งนี้จะเกิดขึ้นในวงจำกัด แต่หากมีมาตรการผ่อนปรนอาจส่งผลให้เกิดการระบาดวงกว้างในประเทศได้

โรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่าเป็นโรคที่มีความรุนแรงสูง ทำให้เกิดอาการไข้ ปวดเมื่อยตามตัว ผื่นแดง คลื่นไส้ อาเจียน ถ่ายเหลว ในรายที่อาการรุนแรงจะทำให้เกิดอาการเลือดออก ตับอักเสบ ไตวาย และอาการทางระบบประสาท โดยมีอัตราป่วยตายเฉลี่ยร้อยละ 50 พิสัยระหว่างร้อยละ 25-90 ทั้งนี้อัตราป่วยจะลดลงเมื่อขึ้นอยู่กับพื้นที่ที่มีระบบบริการทางการแพทย์ที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากการ

คณะที่ปรึกษา

นายแพทย์สุชาติ เจตนเสน นายแพทย์ประยูร ภูนาต
นายแพทย์ดำนวน อึ้งชูศักดิ์ นายสัตวแพทย์ประวิทย์ ชุมเกษียร
องอาจ เจริญสุข

หัวหน้ากองบรรณาธิการ : แพทย์หญิงวลัยรัตน์ ไชยฟู

กองบรรณาธิการ

คณะทำงานด้านบรรณาธิการ กองระบาดวิทยา

ฝ่ายข้อมูล

สมาน สุขุมภูริรัตน์ ศศิธันว์ มาแอะเดียน
พัชรี ศรีหมอก นพัชกร อังตะนิจ

รักษาทำได้โดยการประคับประคอง ไม่มียาต้านไวรัสที่จำเพาะ การติดต่อสามารถติดต่อระหว่างคนสู่คนได้โดยผ่านทางสารสัมผัส และสารคัดหลั่งต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น เลือด ปัสสาวะ อาเจียน อุจจาระ และทางเพศสัมพันธ์ได้ ความสามารถในการติดต่อจากผู้ป่วย 1 ราย อาจแพร่กระจายให้ผู้ป่วยรายอื่นได้อีก 1.5-1.9 ราย ระยะฟักตัวอยู่ระหว่าง 5-15 วัน โดยเชื้อไวรัสมีแหล่งรังโรคหลักอยู่ในค้างคาวกินผลไม้ มีวัคซีน rVSV-ZEBOV ที่กำลังใช้อยู่ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก ซึ่งจากผลการศึกษาเชิงทดลองพบว่าประสิทธิภาพค่อนข้างสูง

สำหรับประเทศไทยนั้น ยังไม่เคยมีรายงานพบการติดเชื้อไวรัสโอบลาทั้งในคนและในค้างคาว การติดต่อเข้ามาในประเทศผ่านผู้เดินทางจากประเทศเสี่ยงนั้นน้อยมาก เนื่องจากไม่มีเที่ยวบินตรงระหว่างสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโกและประเทศไทย มีเพียงเที่ยวบินที่ต้องต่อเครื่องที่สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเอธิโอเปียหรือสาธารณรัฐเคนยา จึงจะเดินทางมาถึงประเทศไทย ประกอบกับสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้ท่าอากาศยานนานาชาติต่าง ๆ ในประเทศยังคงจำกัดการเดินทางเข้าออก และมีมาตรการกักกัน ผู้เดินทางมาจากต่างประเทศด้วย State Quarantine จึงทำให้มีโอกาสในการแพร่กระจายเข้ามาประเทศไทยน้อยมาก นอกจากนี้ระบบบริการทางการแพทย์ของประเทศไทยมีประสิทธิภาพค่อนข้างดี หากพบผู้ป่วยนำเข้ามาในจำนวนที่ไม่มากคาดว่าจะสามารถให้การรักษาเพื่อลดผลกระทบจากการเสียชีวิตได้มาก และเนื่องจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ของประเทศไทยมีความตระหนักรู้เพิ่มมากขึ้นในการป้องกันการติดเชื้อในโรงพยาบาล จึงคาดว่าจะช่วยลดไม่ให้เกิดการแพร่กระจายอย่างรวดเร็วได้

ดังนั้นความเสี่ยงของการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโอบลาในประเทศไทยอยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตามมาตรการการเฝ้าระวังที่ด่านควบคุมโรคของผู้เดินทางที่มาจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก ที่มีอาการป่วยด้วยไข้ ปวดเมื่อยตามตัว ผื่นแดง คลื่นไส้ อาเจียน ถ่ายเหลว ยังคงต้องเข้มข้นอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้มาตรการการจำกัดการเดินทางจะเริ่มผ่อนคลายลงจากสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ดีขึ้น รวมถึงเน้นย้ำมาตรการการเฝ้าระวังและป้องกันการติดเชื้อในโรงพยาบาล เพื่อลดโอกาสการเกิดการระบาดภายในประเทศไทย

สถานการณ์ต่างประเทศ

[การทดลองแบบสุ่มพบว่าไฮดรอกซีคลอโรควินไม่ได้ป้องกัน COVID-19](#) จากข้อมูลเว็บไซต์ CIDRAP ณ วันที่ 4 มิถุนายน 2563

ผลการวิจัยได้รับการตีพิมพ์เมื่อวานนี้ใน New England Journal of Medicine เป็นครั้งแรก จากการทดลองแบบมีกลุ่มควบคุมขนาดใหญ่ที่ทดสอบประสิทธิภาพของยาต้าน SARS-CoV-2 ซึ่งเป็นไวรัสที่ทำให้เกิด COVID-19 ที่นักวิจัยสหรัฐอเมริกาและแคนาดาพบว่าการทดลองแบบสุ่มนี้ไม่ได้แสดงถึงประโยชน์ที่สำคัญของไฮดรอกซีคลอโรควินในการป้องกันโรคหลังจากที่ผู้เข้าร่วมในการวิจัยได้สัมผัส COVID-19 โดยพบว่าเมื่อให้ยาแก่ผู้เข้าร่วมภายใน 4 วันหลังจากสัมผัสใกล้ชิดกับผู้ป่วยยืนยัน COVID-19 พบว่าไฮดรอกซีคลอโรควินไม่ ดีกว่ายาหลอกในการป้องกันอาการที่เข้าได้กับไวรัสนี้ โดยผลการทดลองทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาว่ายาสามารถมีบทบาทในการทำลายลูกโซ่การติดต่อของไวรัสโคโรนาหรือไม่ โดยการป้องกันการติดเชื้อในคนหลังจากที่มีความเสี่ยงสูงหรือความเสี่ยงปานกลางต่อไวรัส โดยให้นิยามความเสี่ยงว่าผู้ที่อยู่กับผู้ติดเชื้อยืนยัน COVID-19 ภายในระยะ 6 ฟุต นานกว่า 10 นาที ในขณะที่ไม่สวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากป้องกันตา (ความเสี่ยงสูง) หรือในขณะที่สวมหน้ากาก แต่ไม่ใช้หน้ากากป้องกันตา (ความเสี่ยงปานกลาง) การทดลองนี้คัดเลือกและลงทะเบียนผู้เข้าร่วมในการวิจัยที่ไม่มีอาการ 821 ราย จากแคนาดาและสหรัฐอเมริกา ที่มีรายงานการสัมผัสร่วมบ้านหรือสถานที่ทำงานกับผู้ติดเชื้อภายใน 3 วัน

นักวิจัยสุ่มผู้เข้าร่วมวิจัยในอัตราส่วน 1:1 ให้ได้รับยาไฮดรอกซีคลอโรควิน (800 มิลลิกรัม [มก.] 1 ครั้ง ตามด้วย 600 มก. ใน 6-8 ชั่วโมง จากนั้น 600 มก. ต่อวันเป็นเวลา 4 วัน) หรือได้รับยาหลอก ผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมฯไม่ทราบว่าใครได้รับยาใด มีการส่งยาไปยังผู้เข้าร่วมฯและทำการสำรวจทางอีเมลที่ส่งไปในวันที่ 1, 5, 10 และ 14 เพื่อรายงานอาการและความสม่ำเสมอในการรักษา

ผลการศึกษาพบว่า การป่วย COVID-19 รายใหม่ เกิดขึ้นร้อยละ 13 (107/821) ของผู้เข้าร่วมฯ ทั้งสองกลุ่มการรักษาไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในอุบัติการณ์ของการป่วยใหม่ที่เข้าได้กับ COVID-19 และไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในประสิทธิภาพตามเวลาของการเริ่มต้นการให้ยาป้องกันโรคหลังจากสัมผัสโรค หรือในกลุ่มย่อยที่มีการระบุล่วงหน้า ความสม่ำเสมอในการรับประทานยาของผู้เข้าร่วมฯอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ที่ได้รับไฮดรอกซีคลอโรควินร้อยละ 75.4 (312/414) และกลุ่มที่ได้รับยาหลอกร้อยละ 82.6 (336/407) ได้รับยาตลอดตามแนวการให้ยา สาเหตุที่พบบ่อยที่สุดในการหยุดไฮดรอกซีคลอโรควินคือ ผลข้างเคียง โดยภาพรวมร้อยละ 40.1 (140 จาก 349) ของผู้ที่ได้รับไฮดรอกซีคลอโรควินไม่ว่าปริมาณเท่าใด มีผลข้างเคียงใน

วันที่ 5 เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ได้ยาหลอก ร้อยละ 16.8 (59 จาก 351) ไม่มีรายงานอาการไม่พึงประสงค์ที่ร้ายแรง ข้อจำกัดของการศึกษาคครั้งนี้ ผู้วิจัยระบุว่าเนื่องจากไม่มีการทดสอบการวินิจฉัย COVID-19 ในระหว่างการทดลอง ผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่จึงไม่ได้รับการทดสอบ มีเพียง 20 ใน 107 ราย ที่มีอาการ COVID-19 ได้รับการวินิจฉัยยืนยันทางห้องปฏิบัติการ

ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับประโยชน์ในการป้องกันโรคในกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง แต่ก็ไม่สามารถตัดออกไปได้ ผลข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้น

จากไฮดรอกซีคลอโรควินอาจเพิ่มขึ้นในกลุ่มประชากรที่มีความเสี่ยงมากขึ้น บรรณาธิการของการศึกษานี้ได้กล่าวถึงข้อจำกัดและชี้ให้เห็นว่าความล่าช้าระหว่างการสัมผัสปัจจัยเสี่ยงและการเริ่มต้นการรักษาในการศึกษานี้ บ่งชี้ว่าการประเมินเป็นการป้องกันอาการหรือความรุนแรงที่เพิ่มขึ้นของ COVID-19 มากกว่าการป้องกันการติดเชื้อ SARS-CoV-2 ข้อจำกัดเหล่านี้เสนอแนะว่าประโยชน์ของไฮดรอกซีคลอโรควินในการป้องกันที่เป็นไปได้ยังต้องมีการพิจารณาอีก

*****

 รายงานโรคที่ต้องเฝ้าระวัง *ข้อมูลรายงานโรคเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ที่ 22*
Reported cases of diseases under surveillance 506, 22nd week

 sget506@yahoo.com กลุ่มสารสนเทศทางระบาดวิทยา กองระบาดวิทยา
Epidemiological informatics unit, Division of Epidemiology

ตารางที่ 1 จำนวนผู้ป่วยและเสียชีวิตด้วยโรคติดต่อที่สำคัญ จากการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา โดยเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ๆ ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2563 สัปดาห์ที่ 22

Table 1 Reported cases of priority diseases under surveillance by compared to previous year in Thailand, 22nd week 2020

Disease	2020				Case* (Current 4 week)	Mean** (2015-2019)	Cumulative	
	Week 19	Week 20	Week 21	Week 22			2020	
	Cases	Cases	Cases	Cases			Cases	Deaths
Cholera	0	0	0	0	0	1	2	0
Influenza	267	264	208	121	860	8277	101646	4
Meningococcal Meningitis	0	0	0	0	0	2	6	2
Measles	10	8	2	2	22	214	802	0
Diphtheria	1	0	0	0	1	1	3	1
Pertussis	0	0	2	0	2	8	33	0
Pneumonia (Admitted)	1992	1848	1500	768	6108	15412	95147	57
Leptospirosis	23	21	13	5	62	165	439	5
Hand, foot and mouth disease	57	80	68	23	228	5219	5948	0
Total D.H.F.	1129	1085	923	345	3482	7130	16924	11

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร และ กองระบาดวิทยา รวบรวมข้อมูลในภาพรวมระดับประเทศ ข้อมูลในตารางจะถูกปรับปรุงทุกสัปดาห์ วัตถุประสงค์เพื่อการป้องกันควบคุมโรค/ภัย เป็นหลัก มิใช่เป็นรายงานสถิติของโรคนั้น ๆ ส่วนใหญ่เป็นการรายงาน "ผู้ป่วยที่สงสัย (suspect)" มิใช่ "ผู้ป่วยที่ยืนยันว่าเป็นโรคนั้น ๆ (confirm)" ข้อมูลมีการเปลี่ยนแปลงย้อนหลังได้ทุกสัปดาห์ จึงไม่ควรนำข้อมูลสัปดาห์ปัจจุบันไปอ้างอิงในเอกสารวิชาการ
 * จำนวนผู้ป่วย 4 สัปดาห์ล่าสุด (4 สัปดาห์ คิดเป็น 1 ช่วง)
 ** จำนวนผู้ป่วยในช่วง 4 สัปดาห์ก่อนหน้า, 4 สัปดาห์เดียวกันกับปีปัจจุบัน และ 4 สัปดาห์หลัง ของข้อมูล 5 ปีย้อนหลัง 15 ช่วง (60 สัปดาห์)